

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 116/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Чедомир Голубовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарства одбране, чији је заступник Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде материјалне штете, решавајући сукоб стварне надлежности између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној дана 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 бр. 2394/18 од 16.05.2019. године **НАДЛЕЖАН** је Виши суд у Београду.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2394/18 од 16.05.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име незаконитог рада органа исплати износ од 41.073,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.07.2018. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 34.080,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење пресуде па до коначне исплате.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж бр. 7699/20 од 13.01.2021. године, суд се огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 бр. 2394/18 од 16.05.2019. године. Ставом другим изреке, предмет је уступљен Вишем суду у Београду, као стварно и месно ненадлежном суду.

Виши суд у Београду није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис Гж 43/21 од 05.02.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова исте врсте. У образложењу је указао да из навода реферата тужбе, као и доказа који се налазе у списима предмета првостепеног суда, произлази да се ради о спору ради накнаде штете коју је запослени претрпео на раду, односно у вези са радом, као и чињенице да је првостепени суд сходно одредби члана 22. став 3. Закона о уређењу судова списе предмета завео управо

у уписник П1 (одељење радних спорова) и по истом поступао до доношења првостепене одлуке.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за одлучивање у другом степену о изјављеној жалби тужиоца стварно надлежан Виши суд у Београду.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 88/18) прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова: на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности. Према одредби члана 24. став 1. тачка 1. Закона, апелациони суд одлучује о жалбама на одлуке виших судова (тачка 1) и на пресуде основних судова у грађанским споровима ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд (тачка 3).

Према одредби члана 468 став 1. Закона о парничном поступку, спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 469. Закона о парничном поступку не сматрају се споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радног односа и спорови због сметања државине.

У конкретном случају, тужбеним захтевом је тражено да се тужена обавезе на накнаду материјалне штете због незаконитог рада државног органа, а штета се односи на исплату пореза на доходак грађана. Према становишту Врховног касационог суда, правилан је став Апелационог суда у Београду изражен у решењу Гж 7699/20 од 13.01.2021. године, да се у конкретном случају не ради о радноправном спору, будући да је тужилац права из радног односа већ остварио у поступку за утврђење незаконитости решења о отказу уговора о раду и накнади неисплаћених зарада, а да се у конкретном парничном поступку тражи накнада материјалне штете због утврђеног пореза на доходак грађана за 2017. годину. Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2394/18 од 16.05.2019. године, одлучено је о захтеву тужиоца за исплату износа од 41.073,00 динара на име накнаде штете због незаконитог рада државног органа, те је првостепена одлука донета у спору мале вредности према члану 468. Закона о парничном поступку. Према томе, на основу одредбе члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова и члана 4. став 1. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, за одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 бр. 2394/18 од 16.05.2019. године, надлежан је Виши суд у Београду.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић